

Bugün Pazara Gittim

– Numan KURT · 23 Temmuz 2016

BUGÜN PAZARA GİTTİM

Bugün günlerden cumartesi. Şair demiş ya “Bugün pazar/ Bugün pazar, bugün beni ilk defa güneşe çıkardılar.” diye. O, hapishanedeki bunalmışlığının sonunda güneşe, açık havaya çıkışını anlatıyor. Ben de yakıcı güneşe bakmadan taktım şapkamı kafama, tuttum Didim pazarının yolunu. Alacağım bir şey de yok. Pazardan ayrılırken elimde, poşet içinde bir kilo kayısı...Eee ne işim vardı bu pazarda? Hiç avarelik işte. Aldım fotoğraf makinesini, çektim aşağıdaki fotoğrafları, ne geldiyse aklıma yazdım. Ülke, güzel vatanımız Türkiye, zor, karanlık, kanlı günler yaşarken, memleketin yönetimi Atatürkçü, Cumhuriyetçi, bilimden yana, akılcı insanlar yerine “din ile aldatanlar”ın eline düşmüşken üstüne üstlük bir de bunların yıllarca besleyip büyüttüğü “besle kargayı oysun gözünü” takımından başka mollaların hain darbesi varken sırası mı şimdi “Didim pazarından fotoğraflar çekip altına ıvır zıvır şeyler yazmanın!” diye düşünebilirsiniz. “Demokrasi bizim için amaç değil araçtır.” deyip de “demokrasi havarisi” kesilenlere söz söylemek kolay mı? Millet facebook sayfasını “Aman bana dokunmasınlar!” anlamına gelen yazılarla doldurmuş. Ben de asık suratlara biraz gülümseme getireyim dedim.

Bir elimde bir kilo tadından yenmez kayısı
Diğerinde kimseye çaktırmadan
Taşdığım
Fotoğraf makinesi
Kafamda şapka, üstümde tişört ve şort
Dolaşıyorum Didim pazarında

Önce incik boncuk satanlar
Bunlar pazarın girişinde ilk göze çarpanlar
Neler yok ki
Çatalıgne, tespih, boncuk, kemer, takılar
Daha da neler neler
Ve de mandallar
Demiş ya adamın biri
“Ne ararsan bulunur derde devadan gayrı”
Her satılan

Ayrı işe yarar

Her pazarda görüyorum

Orta fotoğraftaki kıızı
Ne varsa tezgahında
Durmadan satıyor
Sebebi mi
Tombulluđu kavunlarıyla uyumlu
Bu kıızın hiç somurtmayan güler yüzü

Marul, maydanoz, dere otu, nane
Her yeşillik var tezgahında
Bu esmer genç kadının
Bir de kucağında bebesi
Hem ekmek parası kazanacak
Hem bebeğinin karnını doyuracak
Akranları güneşlenirken iki adım ötede
Kumsallarda
O, alınteri döküyor
Elinde bebeğın maması
Bu sarı sıcakta

Yerli mısıır, taze fasulye, salatalık var
Üçüncü fotoğraftaki kıızın
Tezgahında
Başında bürgüsü, altında şalvarı

Omuzundan geçmiş arkadaki kasalar
Ve o yorgun, esmer yüzüyle
Sanki bana der ki:
"Bana ne âlemin tatilinden, eğlencesinden
Güneşinden, denizinden
Satabilseydim şu tezgahtakileri
Evde ekmek bekleyen beş kardeş
Elime bakar"

Pazar yeri hıncahınç dolu
Sabahın sekizinden
Akşamın karanlığına kadar
Bizim tatilciler değil yalnız
Bu pazarın müşterisi
Uzak adalarından güneşe hasret

Çıkıp gelmiş
Gelmekten öte çoğu bu tatil beldesine yerleşmiş
Esmer pazarcıların tarzancayla anlaştığı
Sarışın İngilizler
Bu cennet vatani
Doğasıyla, iklimiyle, güneşiyle, deniziyle
Bu cennet vatani
Kavgasıyla, darbesiyle, hilesiyle
Berbat eden bizler
Onları da kaçırmaya başlamışız
Gidiyorlarmış pek çoğu memleketine
Mahallelere bakınca da belli oluyor
Hızla çoğalmış
Satılık evler

Sebze, meyve pazarı değil burası
Bir tarafında pazarınRengarenk giysiler
Pantolonlar, şortlar
Gömlükler, tişörtler
Kotlar, entariler
Tüm albenileriyle

Müşteri bekler

İzmir üzümü ve kiraz
İkisinin de tadına doyumazPazarın bana göre kayısıyla birlikte en güzel süsleri
Üzüm çekirdeksiz, kiraz kurtsuz
Kayısı lezzet küpü
Hiç sektirmem, mevsiminde her hafta alırım
Bu meyveleri

Şimdi belki de diyorsunuz
Birçoğunuz
“Ne var kardeşim?
Bildiğimiz pazar işte
Sen varmışsın tadına
Bize de anlatıyorsun ballandıra ballandıra”
Haklısınız ne diyeyim
Benim işim de bu emeklilikte

Anlatırım ne varsa hoşuma giden günlük yaşamda
Tanık olmak istedim akıp giden zamana
Seviyorum böyle pazarlarda gezmeyi
Değişik insanlar görmeyi
Yaşadıklarımı sözle değil de
"Belki kalıcı olur" diye
Yazıyla iletmeyi

Bir tek bu anlattıklarım yok Didim pazarında
Sayayım mı daha
Peynirciler, ekmekçiler, zeytinyağı satıcıları
Aktarlar, kuru yemişçiler
Ayakkabıcılar

Pazardan ayrılınca gördüm incir satan kadını
"Fotoğrafını çekeceğim, iznin var mı?" dedim
Şöyle bir baktı
"Çekcen de nolcek kardeşim
Benim derdim ne, sen ne diyorsun
İncirleri satcan da köye gitcen daha"
Dedi
Bana da bu yaştan sonra
Hayatımın dersini verdi

İki çocuk gördüm
Kayısı tezgahında
"Güzel mi kayısılar, seçebilir miyim?"
"Seç amca!" dediler
Bu tertemiz yüzlü gençler
Bir de poz verip fotoğraf çektirdiler
Adlarını almayı unutmuşum
Haftaya arayacağım onları
İnternette göndereceğim fotoğrafları
Öyle güler yüzlü
Öyle cana yakın, sevimliydim ki
Umarım bu gençlerin mutluluğu gibi olur

Ülkemin yarınları

.....

Numan Kurt
23 Temmuz 2016